

Γράφει η Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Οι «βόλτες» της Κυριακής στα χρόνια τα παλιά

Κάθε πόλη, κάθε χωριό του τόπου μας, είχε και διατηρεί ως τώρα να έχει, τον δικό του δρόμο, που από πολύ παλιά συνηθίζονταν να κάνουν οι άνθρωποι μας, εκεί τον περίπατό τους, τα δειλινά του καλοκαιριού, ή στα πλιόλουστα μεσημέρια του χειμώνα.

Ο περίπατος της Κυριακής, είχε και έχει την δική του ιδιαιτερότητα. Την ομορφιά, το χρώμα και την πνοή την καθορίζουν οι άνθρωποι της κάθε δοσμένης εποχής.

Όταν λέμε την δοσμένη εποχή εννοούμε φυσικά συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Διαφορετικά ήταν το 1900, πολύ διαφορετικά στην δεκαετία του 1950, και ασφαλώς πολύ διαφορετικά είναι τώρα.

Σήμερα θα αναπολήσουμε την δεκαετία του 1950-60, τότε που είμαστε νέοι και σεργιανούσαμε στους δρόμους της πόλης που μέναμε, πριν η μοίρα το φέρει να μπορούμε στο πλοίο και να αλλάξουμε ζωή και πατρίδα.

Θα θυμηθούμε για λίγο εκείνους τους περιπάτους της Κυριακής, που για πολλούς από εμάς, ήταν τότε η κύρια μας αναψυχή.

Ήταν μια συντηρητική περίοδος. Και όταν λέμε συντηρητική περίοδο εννοούμε τα ήθη που επικρατούσαν τότε, όσον αφορά τις σχέσεις αγοριών και κοριτσιών.

Κάθε σπίτι που είχε κορίτσι της παντρειάς ακολουθούσε βασικά τον κύριο κανόνα που επέβαλαν τα ήθη της εποχής. Τόσο η κοπέλα όσο και οι γονείς έπρεπε να προσταύσουν την τιμή και την αξιοπρέπεια του κοριτσιού, που αποτελούσε τιμή και αξιοπρέπεια ολόκληρης της οικογένειας.

«Εμείς είμαστε φτωχοί. Όμως κρατούμε πολύ ψηλά την τιμή μας». Τέτοια λόγια άκουγες συχνά να ανταλλάσσονταν σε φιλικές συναντήσεις.

Όμως και οι πλούσιες οικογένειες είχαν και εκείνες τις δικές τους ηθικές αξίες για τα κορίτσια τους. Συχνά τους άκουγες να λένε:

«Εμείς έχουμε μεγάλο όνομα στην κοινωνία και πολλή αξιοπρέπεια. Η προίκα της

κόρης μας δεν θα δοθεί στον οποιοδήποτε τυχοδιώκτη και προικοθήρα. Ο άνθρωπος που θα ζητήσει την κόρη μας, πρέπει να είναι άξιος να μπει στην οικογένεια μας».

Τώρα τι σήμαινε «άξιος να μπει στην οικογένεια», το μετρούσαν φυσικά περισσότερο με την οικονομική κατάσταση του γαμπρού, δηλαδή να κερδίζει αρκετά για να μπορεί «να εξασφαλίσει στην κόρη τους, τις ανέσεις που τις πρόσφερε η οικογένεια της».

Πλούσια ή φτωχή η νέα κοπέλα εκείνης της εποχής ήταν δέσμια των οικογενειακών παραδόσεων και αξιών: «Για την τιμή και αξιοπρέπεια».

Οι περίπατοι της Κυριακής ήταν φυσικά οικογενειακοί περίπατοι-αφού πατέρας, μητέρα, και άλλοι στενοί συγγενείς, συνόδευαν τα κορίτσια τους. Δεν ήταν σωστό-σύμφωνα με τις αντιλήψεις της εποχής-ελεύθερα κορίτσια να σεργιανούνε μόνα χωρίς την συνοδεία των γονιών.

Έζησα αυτή την εποχή και την γνωρίζω πολύ καλά.

Τα κορίτσια βρίσκαν τρόπους να είναι μεν με τους γονείς και κάτω από το άγρυπνο βλέμμα τους-όμως βάνιζαν μπροστά, σε κάποια απόσταση μερικών μέτρων.

Βάνιζαν λοιπόν οι κοπέλες σε παρέες-τρεις ή τέσσερις-τρία με τέσσερα μέτρα μπροστά.

Ακολουθούσαν οι γονείς. Όμως πίσω από αυτούς και σε «απόσταση ασφαλείας» για να μη γίνουν αντιληπτοί, προχωρούσαν δήθεν αδιάφορα, οι «ενδιαφερόμενοι» νέοι.

Εκεί παιζόταν το παιχνίδι. Το πάνω χέρι το είχαν οι κοπέλες. Αν τους ενδιέφερε

ένα από τα αγόρια, τότε όλο νάζι γυρνούσαν πίσω, και χαμογελούσαν στους γονείς, ρίχνοντας ταυτόχρονα και ένα κρυφό και ενθαρρυντικό βλέμμα στο αγόρι.

Εδώ ταιριάζει απόλυτα η Κρητική μαντινάδα:

«Τα όμορφα τα μάτια σου πως τάχει μαθημένα, να δείχνουν πως θωρούν αλλού, και αυτά θωρούν εμένα».

Όλα αυτά σε ένα κόσμο διαφορετικό, με άλλες αντιλήψεις και νοοτροπίες. Τότε επικρατούσε βαθιά η αντίληψη: «Τι θα πει ο κόσμος».

Όμως και τότε όπως και σε κάθε εποχή, ο έρωτας υπήρχε. Βρίσκαν τρόπους οι νέοι άνθρωποι να βρεθούν και να

μιλήσουν «μακριά από τα μάτια του κόσμου».

Πόσοι έρωτες όμως έμειναν ανεκπλήρωτοι, διότι η κοινωνία δεν θα αποδεχόταν την ένωση κάποιου ζευγαριού. Πόσες καρδιές ράγιζαν.

Η σημερινή νέα γενιά είναι σε πολλή καλύτερη μοίρα, ελευθερωμένη από παλιές

αναχρονιστικές αντιλήψεις, αντικρίζει ο ένας τον άλλον χωρίς τον φόβο «τι θα πει ο κόσμος» αλλά με την δική της κρίση και απόφαση.

Σεργιανίσαμε λίγο στα παλιά, θυμηθήκαμε τους παλιούς περιπάτους, και τα βλέμματα που ανταλλάσσαμε τότε.

Αυτά για σήμερα.

Καλή σας μέρα.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ!

Η επιτυχία της στήλης «Ενας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις» που γράφουν ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ και ο ΠΩΡΓΟΣ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗΣ κάθε Τετάρτη στον «Κόσμο της Τρίτης Ηλικίας» και αγαπήσατε, μάς επιβάλλει να την αυξήσουμε σε δύο σελίδες για να δώσουμε την ευκαιρία στους αναγνώστες μας να δημοσιεύσουν τις δικές τους αναμνήσεις με φωτογραφίες από σημαντικές στιγμές της ζωής τους στους Αντίποδες. Μόνο με τη βοήθειά σας θα καταγράψουμε για τις επόμενες γενιές τη ζωή, τους αγώνες, τις θυσίες, τα μεγάλα έργα και τους αρχιμάστορές τους μετανάστες που ήρθαν με το τίποτε και έφτιαξαν τα πάντα για την οικογένειά τους και για την Ελλάδα. Οι αναγνώστες μας θα μπορούν ακόμη ν' απαντούν στις απόψεις του Γρηγόρη και του Γιώργου, ή και να συμπληρώνουν τις αναμνήσεις τους.

Την επικοινωνία σας με τη στήλη, «Ενας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις», μπορείτε να στείλετε με e-mail: kosmos@kosmos.com.au ή στη διεύθυνση: Shop 7/5 Belgrave St, Kogarah, NSW, 2217

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα κείμενά σας θα διορθώνονται για τυχόν λάθη, αλλά δεν θα αλλοιώνονται και οι φωτογραφίες σας θα επιστρέφονται αμέσως μετά τη δημοσίευσή.

**ΓΡΑΨΕ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΣΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ» ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΟΥ**